

Bakalářská práce pojednává o kvalitě života a jejích proměnách u osob s posttraumatickým postižením. Snaží se zmapovat posttraumatický rozvoj tří jedinců, odhalit faktory, které rozvoj pozitivním a negativním způsobem ovlivnily. Pokouší se zjistit, jak se jednotlivým respondentům měnila kvalita života, a zda díky traumatické události u nich došlo také k pozitivnímu rozvoji jejich osobnosti. Výzkum byl prováděn metodou smíšeného přístupu, při kterém byly použity tři metody: křivka posttraumatického rozvoje, polostrukturované interview a standardizovaný dotazník. Oslovili jsme tři respondenty, kteří v mladém věku utrpěli závažný úraz s následným trvalým postižením pohybového aparátu.

Kvalita života zaznamenala během rozvoje u jednotlivých respondentů různé proměny. Převážně byly spojeny s možností či nemožností uspokojovat a naplňovat své potřeby a představy o svém životě. Z výsledků dále vyplynulo, že traumatická událost daleko více zasáhla psychickou stránku. Mezi faktory, které přispěly k jejímu pozitivnímu rozvoji, patřila sociální opora (rodina a kamarádi), kolektiv podobně postižených jedinců, partnerský a rodinný život, zlepšování pohybu a mobility, práce a možnost být užitečný, možnost vést aktivní život, návrat k volnočasovým aktivitám (zálibám, koníčkům). Díky traumatické události byly také zaznamenány u respondentů různé pozitivní změny osobnosti. Shodně u všech tří nastala změna v pochopení a porozumění životu. Práce končí praktickými doporučeními jak pro pacienty, tak pro zdravotníky, kteří o tento typ pacientů pečují.